

İnsan, İslâm dairesine bir kelime-i şehadet'le girer. Ondan sonra İslâm içinde kişiliği inşa yolculuğu başlar.

Müslüman şahsiyetinin, tıpkı, namaz gibi, oruç gibi olmazsa olmaz değerlerinden birisi, infak etme-verme hassasiyetine sahip olmasıdır. Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Rabbimiz şöyle buyuruyor:

﴿ذٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ ۙ فِيْهِ ۙ هُدًى لِّلْمُتَّقِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ يُؤْمِنُوْنَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيْمُوْنَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُوْنَ﴾

"O kitap (Kur'an); onda asla şüphe yoktur. O, muttakiler (sakınanlar ve arınmak isteyenler) için bir yol göstericidir. Onlar gayba inanırlar, namaz kılarlar, kendilerine verdiğimiz mallardan

Allah yolunda harcarlar."¹

Kur'an-ı Kerim'in bu ikinci suresi olan Bakara suresinin ilk âyetleri içinde, "iyi Müslüman" diye niteleyebileceğimiz "müttekî"lerin temel özellikleri arasında, gaybe iman etmek ve namaz kılmaktan sonra "kendilerine rızık olarak verdiğimiz şeylerden infak ederler" ifadesiyle "infak" sayılır. Burada infak, "verilen rızık"la bağlantılanmıştır. Yani "vereceğiniz, zaten size ikram edilenden başkası değildir" demek istenmektedir. Öyleyse infakın, Müslümanın şahsiyet boyutuna katacağı ilk özellik, rızık ve infakın Allah'ın mülkünde bir tasarruftan ibaret olduğudur. Müslüman hiçbir ibadetinde olmadığı gibi, infakta da, kulluk çerçevesi dışında bir tasarruf düşünemez. Can da emanettir, Allah'ın tayin ettiği çerçevede tasarruf edilecektir, mal da.

Bu hatırlatmanın bazı telkinleri vardır insana:

1) Tereddütsüz vermektir. "Ver" diyorsa onu sana veren, vereceksin. "vermek" bir müslümanın aslî karakteri olacak öyleyse. Veren bir yanı olacak Müslümanın. Verebilmek zor ve çetin bir iştir. Kur'an-ı Kerim'de "Akabe" kelimesi vardır. Akabe, aşılması zor tümsek ve bir engel demektir. İnsanın da içinde verme noktasında bir direnç noktası vardır. İşte insanın, onu aşması, akabeyi aşması demektir. Bu da verebilme terbiyesinin elde edilmesi ile mümkün olacaktır.

¹ Bakara Suresi, 2: 2.-3.

2) *Verilecek alanın farkında olma uyanıklığı.* Yani Müslüman, âdeta, infak alanı arayan bir inci avcısı gibi hissetmelidir. Her canlıya bir şey verebilme tutkusu hissetmelidir içinde. Yetimi, yoksulu, yolda kalmış, isteyen, isteyemeyeni görecektir. Aç sabahlayan komşusunu görecektir. Kendisinden bir tebessüm bekleyen gözün farkında olacaktır.

3) *Tasarruf ettiğim mülk benim değildir, öyleyse bir malik gibi değil, emanetçi gibi hissetmeliyim kendimi, diye düşünmelidir.* Bu hassasiyet, insanı, insanlara göstererek vermekten alıkoyar. Çünkü vermekte itibar arayışı; iktidar arayışı ve büyüklenme yoktur. İnsan bu noktada veznedar gibidir. Veznedar ödeme yaparken övünürse bunun bir anlamı olur mu?

Namaz nasıl, hayatı belirli zamanlarda durdurup, Allah'ın huzuruna durma, Oruç nasıl, yeme-içme ve cinsel ihtiyaçta Allah için imsak disiplini getirirse insana, infak-zekât-sadaka da, insanın en temel içgüdülerinden biri olan sahip olma duygusunu, Allah'ın mutlak malikiyeti karşısında izafi hale getirir. Çünkü Müslüman bilir ki elindeki mali imkanlar mutlak mülkiyet sahibi olan Allah tarafından verilmiştir. Verilmeyebilirdi de. Kendisine mal verilmeyen de sınavdadır; mal verilen de sınav vermektedir.

Eğer veren, "verilmeyene -Kur'an ifadesiyle mahrum olana- ver" diyorsa, ona ittibadan başka yol yoktur. Yani net bir ubûdiyet (kulluk) şuuru oluşmuştur.

4) *Madem ki Allah'ın mülkünde bir tasarruf imkânı tanınmıştır, öyleyse onu, o titizlik içinde yerine getirmeliyim, diye düşünür ve sevdiğinden vermeyi kendisine şiar edinir.* Ayet-i kerime de bunu ifade buyurmaktadır:

﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾

"Sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) harcamadıkça «iyi»ye eremezsiniz.

*Her ne harcarsanız, Allah onu hakkıyla bilir."*²

İhsan edeni anlamak, bunu gerektirir. Üstelik ihsan eden sanki kendisine "karzı hasen" verilmiş gibi niteliyorsa yapılan infakı, hatta "Sadakaları Allah alır" diyorsa çok daha hassasiyet gerektiren bir verme eylemi söz konusu olmalıdır. Bundan dolayıdır ki, verilecekse sevilen şeylerden verilecektir. Kişinin kendisinin burun kıvrarak yediği, içtiği ve kullandığından değil.

² Al-i İmran Suresi, 3:92.

Allah (cc), sevda haline gelen mal tutkusunu, malı-mülkü-parayı dağlar gibi yığıcı sevmiyor. Yine Cenab-ı Hak, malın başına geçip sayarak bir tür tatmin arayanı da sevmiyor. Sonra malda bir ebedileşme boyutu olduğunu sananlar da Allah Teala tarafından sevilmiyor.

İnfak eden kişi, malını "muhtaçların hakkından" arındırırken, yüreğini de "masiva"dan, yani mal tutkusundan arındırır. Rezzak-ı Âlem'e olan güvensizlik ortadan kalkar, azalma korkusu ve cimrilikten temizlemiş olur.

İnfak insanı nasıl bir insandır diye sorulduğunda şu vasıflar hatıra gelecektir:

Muhtacın,

1. Farkında olan,
2. Onu önemseyen,
3. Ona sahip çıkan,
4. Ona ulaşmayı görev bilen,
5. Verirken seçerek en iyisini vermede itina gösteren;
6. Olumsuzluktan arınma duyarlılığına sahip olan.

İnfak toplumu nasıl bir toplumdur diye sorulacak olursa, hemen akla, rahmetin ve şefkatin, damar damar en uç noktaları sardığı ve muhabbetin derinden yaşanan bir iklim haline geldiği bir toplum gelir. Belki kuş evlerinde, sadaka taşlarında, sebillerde, yüreğin sıcaklığını yansıtan imaretlerde, vakıflarda, iftarlarda, bayram bayram yaşanan tebessümlerde, musafahalarda, yetim başı okşamalarda, çocuk yüzü sıvazlamada, anne eli öpmeye, selâmlaşmalarda ifadesini bulan bir kerem medeniyeti akla gelir.

İslâm medeniyeti, güvercin narinliğindeki, ipek zarafetindeki, kelebek ahengindeki böyle insanı, bu toplumu ve bu medeniyeti kurdu, asırlarca yaşattı.

Bakınız İslâm Tarihine. Bir gece altınla sabahlamayan Peygamber zenginliği.. Allah Rasûlü (sav), "Evinde ne bıraktın?" diye sorduğunda, "Allah ve Rasûlü'nün sevgisini bıraktım" diyen bir Hz. Ebubekir adanışı akar gelir. Allah rızası için kervanı sebil eden bir Hz. Osman cömertliği, evliyaullahın yarına mal bırakmayı tevekküle aykırı bulan bambaşka hassasiyeti dalga dalga sarar İslâm coğrafyasını.

Sonra bu güzel insanların yerine insanlık erozyonuna uğramış insanlar dönemi başlıyor. Bu öyle bir erozyondur ki, İslâm coğrafyasını bile yaralamaktadır.

Kur'an-ı Kerim'de bir âyet-i kerime var ki, infak hassasiyeti olmayan insan tipini anlatmaktadır:

﴿وَلَا تُطْعُ كُلَّ حَلَّافٍ مَهِينٍ ۝ هَمَّازٍ مَشَاءٍ بِنَمِيمٍ ۝ مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝
عُتُلٌ بَعْدَ ذَلِكَ زَنِيمٍ ۝ أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ﴾

“(Resûlüm!) Alabildiğine yemin eden, aşağılık, daima kusur arayıp kınayan, durmadan lâf götürüp getiren, iyiliği hep engelleyen, müteceviz, günaha dadanmış, kaba ve haşin, bütün bunlardan sonra bir de soysuzlukla damgalanmış kimselerden hiçbirine, mal ve oğulları vardır diye, sakın boyun eğme.”³

Bir başka surede ise şöyle buyuruluyor:

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ۝ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْيَتِيمَ ۝ وَلَا يَحْضُرُ عَلَىٰ طَعَامِ الْمِسْكِينِ ۝ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ۝
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝ الَّذِينَ هُمْ يُرَاؤُونَ ۝ وَيَمْنَعُونَ الْمَاعُونَ﴾

“Dini yalanlayanı gördün mü? İşte o, yetimi itip kakar; Yoksulu doyurmaya teşvik etmez; Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar. Yazıklar olsun o namaz kılanlara ki, onlar namazlarını ciddiye almazlar. Onlar gösteriş yapanlardır; hayra da mâni olurlar.”⁴

“İnsan insanın kurdudur” çağları, dinin, ilâhi olanın hayat dışına itildiği pozitivist çağlar, din dışılığın egemen olduğu ruhsuz laik çağlar, insanlığı getirip katılaştırmış kalplerle başbaşa bıraktı.

Bir yanda açlık sınırının altında yaşayan 2.5 milyar insan, diğer yanda aşırı tüketim hastalığının tedavisi için servet harcayanlar. Düşünün ki, bir yerde susuzluktan ölenler, diğer yerde su gibi harcanan yığılmış servetler. Bu da öteki dünyanın kurduğu medeniyet.

Allah (cc), Kur'an-ı Kerim'de, ﴿كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ﴾ *“Mal, sadece içindeki zenginler arasında dönüp dolaşmasın”⁵* diyor. Faiz dahil her türlü sömürüyü yasaklıyor. Ama şimdi akıyor dünyanın serveti belli kanallara. Düzen böyle kurulmuş ve bir yanda servet, öteki yanda sefalet birikiyor. Dünyanın kuzey-güney ekseninde müthiş bir uçurum oluşmuş. Şöyle bir yukardan kuşbakışı bakabilse insanoğlu, güneydeki insanların etinin soyulup, kuzeydekilere yamandığını düşünecek. Ya da uyuşturucu, vurgun, soygun hangi yolu bulursa insanın, insanın kanını emdiğini görecektir.

³ Kalem Suresi, 68: 10-14.

⁴ Maun Suresi, 107: 1-7.

⁵ Haşr Suresi, 59: 7.

Bu çağa Muhammedî merhametle yetişmiş bir insanın eli değmeli. İslâm'ın eli değmeli bu çağa. Zekât dolaşmalı yüreklerde, arındırmalı orada birikmiş mal kirini. Karun'ca duyguları. Görmeli insanlar komşusunun açlığını. Afrika'nın çığlığını duymalı Amerika ve Avrupa. Hz. Ebu Bekir (ra)'in insan sevgisi dolaşmalı 21'inci asrın damarlarında.

İşte teşkilatımız beklenen bu merhamet damarını canlandırarak hayırlı faaliyetlerde hep öncülük yapmaktadır. Bunun için son senelerde Avrupa'da İslam toplumunun manevi can damarları olan eğitim kurumlarından 36 tanesini Müslümanların infakıyla desteklemiş, eğitim hizmetine sunmuştur. Bu sene yine programına aldığı 11 eğitim kurumuyla bu sayıyı 47'ye yükseltmiştir. Her birisi hakiki manada birer “*sadaka-i cariye*” olan eğitim merkezlerimizin infaklarımızla hayata geçirilmeleri, hem mallarımıza bereket verecek hem de bizi Kur'an'ın övdüğü infak ehlinde kılacaktır. Öyleyse infak ederek, Allah rızasına erelim. İçinde Allah'ın isminin yüceltileceği eğitim merkezlerimizi ihya edelim, hep birlikte nimet cennetlerinde nimetlenenlerden olalım.

Alınacak Dersler:

- 1) İnfak, İslam'ın en büyük ibadetlerinden birisidir.
- 2) İnfak, İslam'ın ilk devirlerinden bu tarafa hep var olmuştur.
- 3) İnfak, Allah'ın mülkünde vekalet verilen insanın emin oluşunun ispatıdır.
- 4) İnfak, Müslümanı cömertlikte de sahabe sîretinde bir Müslüman kılacaktır.
- 5) Teşkilatımız eğitim alanında da öncülüğünü devam ettirecektir. İnfakımız da bunun en büyük desteği olacaktır.

Ödev:

Bu seneki infakımızı öderken evimizdeki çocuklarımızla da konuşarak azar azar da olsa onlara da infak bağışında bulunmalıyız.